

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Când toată firea Mă așteaptă să vin pe pământ ca să-i dau înapoi ce i-am dat la începutul cerului și al pământului acum șapte mii de ani când Eu, Domnul și Mirele nunții cu care Mă voi întinde în lung și în lat peste pământ, când Eu vin și Îmi vestesc cu atâta dor venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl Savaot Atotputernicul, când tot și toate cele făcute de Mine văzute și nevăzute Mă așteaptă cu suspinul lor tainic, omul este cel ce nu Mă așteaptă să vin. S-a învățat omul cu moartea, și pe Mine nu Mă mai așteaptă să vin. Pe moarte o așteaptă omul, dar pe Mine, ba.

Pace vouă, fii ai grădinii Mele de pe pământul român, unde Eu Îmi deșert trăistuța cu sămânță de veac nou, ca să o luați voi din mâna Mea, din gura Mea, și s-o semănați peste pământ, și ca să răsără din ea pe el viața veacului ce va să fie pentru cei vii și pentru cei morți, căci Eu sunt Dumnezeu a tot și a toate. Amin, amin, amin.

O, numai omul nu se mai învață cu Mine, numai el nu mai poate să Mă aibă de Stăpân și de Mângâietor. Și iată ce dulce venire Mi-am făcut după om, dar omul auzind se face că nu aude cântecul Meu de dor, cuvântul Meu care s-a făcut și se face cu multul și iar cu multul râu de viață veșnică, din cer și până pe pământ la om.

Pace vouă, fii ai grădinii Mele care v-ați așezat înaintea Mea la chemarea Mea pe care am făcut-o Eu vouă ca să asculte de voi firea toată și omul, dacă ar vrea și el să poată aceasta. O, el nu știe cum este în cer, căci cerul este ceea ce nu se vede. Durerea Mea e mare, mare de tot. Omul nu știe cum este în cer. Îl mângâi cu tot cerul pe om, și omul nu simte această mângâiere. Nu știe omul ce este soarele și luna și stelele și apa și iarba și pomii și tot văzduhul și tot și toate, văzutele și nevăzutele pe care Eu, Domnul, le-am întocmit ca să-l mângâi cu ele pe om.

O, poporul Meu mireasă, o, ce frumos ești tu făcut de Mine, fiule micuț! Te-am făcut așa cu cuvântul Meu cel de azi, și pe care tu l-ai luat și l-ai pus peste tine ca să te facă el frumos. Și te-a făcut. Iar Eu te iau și te arăt fiilor oamenilor și te numesc semnul Meu, semnul cel de dinaintea venirii Mele, ca să-ți ia omul urma și să ajungă în împărăția Mea și să vadă și el cum este în cer.

Semnul Fiului Omului. Atât de mult s-a spus și se spune între oameni că acesta sau acesta va fi semnul Fiului Omului, după care Eu fi-va să vin văzut. Dar Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui, îi spun omului acum, la sfârșit de timp, îi spun așa: poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român, acesta este semnul cel de dinaintea venirii Mele, căci Eu acum două mii de ani am spus așa: *«Învățați de la smochin pilda. Când mlădița lui se frăgezește și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că El este aproape, la uși»*. Amin.

O, fii ai oamenilor, vă pun înainte semnul, drumul spre viața veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Am făcut din aceștia cale a Mea de la cer la pământ, și de la ei la inima omului care umblă pribeag ca să-și afle casa și odihna și viața. Cu mare dor, cu dor amestecat cu lacrima Mea și a Tatălui Meu și a sfinților te chem cu chemare dulce la izvorul vieții, omule. Sunt în zile de nuntă cu mireasa Mea de pe pământ. Ia din viața Mea, ia din viața ei, din fața ei, din duhul ei și lasă-te făcut, omule scump. O, Mi-e dor de tine. De șapte mii de ani Mi-e tot un dor lucrarea Mea pe care o fac ca să te răscumpăr pentru viață, omule făcut de om. O, vreau să te fac și Eu, nu numai tu. Vreau să te fac din Duhul Sfânt, așa cum am fost Eu făcut în trupul mamei Mele Fecioara, de M-am arătat apoi ție ca să Mă vezi și să Mă crezi că am venit de la Tatăl după tine, că numai după tine am venit, fiindcă numai tu, omule, numai tu nu ai ascultat pe Făcătorul. Vreau să te fac și Eu, nu numai tu. Tu știi din ce ești făcut, și Mă doare cu durere fără seamăn

când te aud spunând că ești făcut de Mine. Dar tu nu știi cum l-am făcut Eu pe om la început și la sfârșit? Trebuie să-ți spun Eu din nou aceasta, ca să te lași de spusele tale și pe care Eu le aud, și Mă doare când aud.

La început l-am făcut pe om din cuvântul cel dintre Mine și Tatăl când am spus: *«Să-l facem pe om după chipul și asemănarea Noastră»*. Și din lut, și din suflarea gurii Mele care i-a dat lutului suflet s-a făcut om cu suflet viu, și apoi l-am adormit cu somn adânc și am luat din el carne și am făcut din ea pe femeie și i-am numit pe amândoi om. Unul singur, nu doi. Și după cinci mii de ani de așteptare după om, căci omul s-a smuls din Dumnezeu, am făcut iar om din Duhul Sfânt, întrupat în trup de om, și a fost Dumnezeu născut de la Tatăl, și a fost El Omul Cel de la sfârșit de timp.

O, Mă doare cu durere fără de mângâiere când îl aud pe om că este făcut de Mine. O, tu știi din ce ești făcut, omule, și am venit de la Tatăl acum, la sfârșit de timp, ca să te fac și Eu, nu numai tu. Eu te fac din Duhul Sfânt dacă vrei să te fac. Și dacă vrei să te fac, trebuie mai întâi să te așezi la învățat, ca apoi să știi ce este Duhul Sfânt în om.

Când eram pe pământ, i-am strâns pe cei doisprezece ca să-i fac Eu și să-i am ai Mei, și i-am învățat, că s-au așezat la învățat, și ei Mă numeau Învățătorul, și Eu le-am spus să fie ca Învățătorul lor, și mult le-am spus aceasta, până ce pic cu pic au ajuns ei până la Duhul Sfânt, Care Se face Dumnezeu în om, și Care ca Dumnezeu lucrează din om. Iar când am plecat la Tatăl ca să-i trag apoi și pe ei, le-am spus să stea în duh de Ierusalim sfânt până ce se vor îmbrăca cu putere de sus, și le-am spus așa: *«Veți lua putere venind Duhul Sfânt peste voi, și Îmi veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului»*. Și dacă așa le-am spus, M-am dus apoi de lângă ei la Tatăl spunându-le prin îngeri că precum M-am înălțat de la ei la cer, astfel voi și veni, precum ei Mă văd mergând la cer pe nori. Și după zece zile le-am dat lor pe Duhul Sfânt, și s-a făcut din cer fără veste vuiet ca de vânt umplând casa în care ei ședeau, și ei au văzut limbi ca de foc pe fiecare dintre ei, și atunci ei s-au umplut de Duhul Sfânt, și Duhul Sfânt S-a făcut Dumnezeu în ei, și toți cei adunați îi auzeau pe ei în limba lor, căci Duhul Sfânt este Cel ce poate face aceasta atunci când El lucrează din om peste om. Numai că oamenii sunt feluriți, și din această pricină nu poate Duhul Sfânt peste ei, fiindcă Duhul Sfânt este ca vinul cel bun care-l îmbată pe cel ce îl are, și limba aceluia nu este înțeleasă de cei ce nu știu ce este taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ.

O, copii din grădină, v-aș pune iar deoparte, că sunteți prea osteniți de la omul cel greu cu mintea și cu inima și cu credința și cu umilința fără de care nu poate omul cu Dumnezeu. V-aș pune deoparte ca să vă odihniți și să pot cu voi să-Mi sfârșesc cu bine și cu putere venirea Mea pe pământ. V-aș pune deoparte de omul cel îndărătnic care nu știe să audă și să vrea și să poată apoi, dar milă Mi-e de fiii oamenilor, și aș vrea să-i pot face pe toți din Duhul Sfânt, fiilor. O, dacă ar vrea cei ce zic că vă iubesc pe voi, și toți fiii oamenilor apoi, dacă ar vrea aceștia să vă primească pe voi de la Mine, Eu v-aș întări pe voi și v-aș face ușoară crucea Mea cea grea cu care Eu apăs peste voi, că v-am luat lângă Mine sub ea, fiilor trudiți, fiindcă e grea și pentru Mine. Nu vă mirați că vă spun așa, nu vă uitați că Eu, Dumnezeu mare fiind, vă spun vouă că e grea și pentru Mine crucea Mea de azi. Trupul ei și brațele ei sunt lungi cât șapte mii de ani, cât omul de lungi, fiilor, și omul e lung tot cât șapte mii de ani. O, ce frumos ar fi pe pământ acum, la sfârșit de timp, dacă oamenii ar ști și ar putea să vă primească pe voi ca să-Mi fiți Mie martori până la marginea pământului! Atunci voi ați fi pacea pe care o așteptați voi să vă cuprindă, că vă e greu fără pace, fiilor, fiindcă e greu omul, copii trudiți sub vremea de azi când Eu vin, și M-am făcut și Eu povară vouă, ca să Mă purtați spre om, ca să Mă ajutați să ajung la om, fiilor supuși. O, nu vă supuneți oamenilor! Iar și iar vă spun: nu vă supuneți oamenilor! Nu dați nimănui slava pe care v-am dat-o vouă, că am Eu nevoie de ea în voi, nu voi aveți nevoie de ea. Voi v-ați mulțumi doar cu dragostea pe care Mi-o purtați și Mi-o dați, căci slava cea de la Dumnezeu peste om a fost grea de dus și pentru Mine, darămite pentru om! O, cine să-i spună omului această

taină a slavei Mele cea de peste om? Ea nu este o bucurie; ea este o povară pentru cei născuți de sus și care sunt încă pe pământ cu oamenii cei tari la cerbice și în care nu încap umilința Mea, căci Eu sunt Cel umilit, și așa umblu după om ca să-l fac, dar omul fuge, fuge ca să nu-l fac și ca să nu fie, că s-a învățat cu moartea omul.

Iată, vin pe pământ cu praznic de Duh Sfânt și am casă și masă și ogradă și slugi pe vatra neamului român din care Eu, Domnul, Mi-am ales pe mireasa Mea. Vin pe pământ mereu, mereu, omule scump, și Mă aștern cu zile de nuntă în calea ta, cu mireasa Mea, cu semnul Meu cel de la venirea Mea. Prinde-te nuntaș în hora nunții Mele și fă-ți rost de haină de nuntă, și bate apoi, ca să-ți deschid. Dar ai grijă, vino cât ușa este deschisă, că dacă vine Mirele, rămâi afară, omule. O, hai la nuntă! Hai să învățăm taina nunții Fiului de Împărat, Care a vegheat împreună cu Împăratul și Care nu a adormit ca frații lui cei mari. Hai la izvor, că dulce te mai chem și dulce-ți mai grăiesc, fiindcă Mi-e milă de tine și de Mine, omule scump, că Eu îl plâng pe om cum se plânge după mort, dar plânsul Meu e lung de șapte mii de ani, și mângâiere nu găsesc până ce nu va învia omul, până ce omul nu va fi din cer, așa cum Eu sunt Om coborât din cer pe pământ acum două mii de ani, Om născut de sus, căci Tatăl a voit să Mă fac Om, și dacă nu făceam așa, ce făcea Tatăl, oare, dacă Eu nu aș fi venit așa cum am venit din cer pe pământ după om?

Hai la izvor, omule! Eu după tine am venit din cer a doua oară pe pământ, și cât de dulce-ți cânt de dorul Meu cel după tine! Hai să te iau pe umeri! Fă-te miel micuț și blând ca să te pot purta și să-I spun Tatălui că te-am aflat și că te-am făcut și că te-am adus Lui, spre pacea Mea, și a Lui, și a ta, omule scump. Amin.

Și acum, copii ai cuvântului Meu, dați daruri cerești celor ce-Mi cântă la nunta Mea cu voi și le spuneți lor să se facă făptură nouă, care așa stă din zori și până-n zori.

Voi, cei ce ați venit la chemarea Mea ca să doiniți doina țării Mele mireasă și nunții Mele în mijlocul neamului român, fiți martorii Mei până la marginea pământului despre dorul Meu cel după om, și cu care plâng prin izvorul cuvântului Meu, care curge și tot curge până ce va ajunge și va fi din destul ca să se poată omul spăla în el, și ca să se vadă apoi în el cu fața Mea, și atunci omul Mă va vedea în venirea Mea cu care Eu vin aici, că aici Îmi am casa și masa și mireasa și dorul și focul cu care plâng după om. Mărturisiți Duhul Care grăiește cu voi din grădinile întâlnirii Mele cu omul ca să-l îmbiu pe om spre viața veacului ce va să fie pe pământ. Dragostea Mea pentru om s-a făcut izvor de apă vie, ca să bea omul și să fie apoi. Amin.

Și acum, în duh de Rusalii cerești peste grădina întâlnirii, peste cortul întâlnirii, Îmi desfac brațele și îi cuprind pe cei ce sunt un duh cu Mine, ca să le dau, fiindcă cei ce au li se mai dau, iar cei ce nu au nu li se dau. Îmi cuprind strâns la piept pe fiii grădinii cuvântului Meu și pe poporul Meu mireasă.

O, fiilor din grădină care-Mi primiți cuvântul când el vine! O, milă Mi-e de voi, că vi s-a stors de tot puterea. Când Eu am fost la nunta din Cana ca să-i iau pe miri de ucenici și ca să rămână ei miri pe veci, mama Mea le-a spus slugilor nunții: *«Faceți tot ce vă va spune El»*. Și atunci Eu am făcut vin nou, căci slugile nunții M-au ascultat, și le-am dat apoi mirilor darul cel mai de preț, cerul cel curat, și ei l-au cuprins. Așa le spun și Eu celor ce slujesc nunții Mele de azi: faceți tot ce vă spun Eu și tot ce vă spun ei, că ei sunt cei prin care Eu Mă aduc vouă ca să vă mântuiți și ca să-Mi slujiți după voia Mea. Amin. Cu ei Îmi fac Eu vinul cel nou, cuvântul care s-a făcut râu mare și mult peste pământ. Și dacă ei sunt aceștia cu care Eu fac această minune, atunci voi învățați să fiți ca ei, că altfel le scade puterea și pacea și cuvântul și nădejdea în voi, și scad și Eu în ei când voi nu puteți ca Mine și ca ei. Mi-i strâng la pieptul Meu durut de mila Mea de ei și le dau din pieptul Meu ca să poată pentru Mine dacă pentru om ei nu pot. O, fericiți sunt și vor fi cei care pot Eu peste ei prin fiii grădinii Mele care Mă poartă pe Mine din cer și până pe pământ și până la om ca să-l fac pe om împărăția Mea. Amin.

Acum izvorul Meu va plânge; va curge și va rămâne suspinând și tot suspinând după om până ce omul va fi, precum Eu sunt. Amin.

În duh de nuntă cerească vă spun: Pace vouă! Și duceți cu voi dorul Meu care plânge în Mine după om. În limba Duhului Sfânt vă spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Rămâneți în iubirea Mea. Dacă voiți și dacă puteți și dacă-Mi credeți suspinului Meu care se face râu de cuvânt peste voi, rămâneți în iubirea Mea. Amin. Învățați această taină și minunea ei: rămâneți în iubirea Mea. Luați sămânță din gura Mea și semănați-o din unul în altul și rămâneți în iubirea Mea. Amin, amin, amin.

10/23-06-2002